

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dnia 1 czerwca 1920 r.

Na mocy dekretu, z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz b. Dzielnicy Pruskiej niniejszem zarządzam, aby z dniem 1 lipca 1920 roku w Taryfie Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dnia 1 czerwca r. b. wprowadzone zostały następujące zmiany i uzupełnienia:

WE „WSTĘPIE“.

W ustępie II-m w wierszu drugim po słowach: „kolei normalno-torowych“ dodaje się „oraz szeroko-torowych“.

Z wykazu kolei prywatnych okręgu Lwowskiego skreśla się linja „Sapieżanka-Krystynopol“, jako wchodząca obecnie w skład kolei państwowych.

Ustęp III-ci uzupełnia się w sposób następujący: „W komunikacji pomiędzy stacjami kolei lokalnej Lwów-Podhajce i Lwów-Stojanów (z wyjątkiem stacji Lwów i Lwów Podzamcze), a stacjami kolei państwowych, położonemi na zachód i południe od Lwowa, przewoźne oblicza się oddzielnie do i od st. Lwów.“

W komunikacji między stacjami Wschodnio-Galicyskich kolei lokalnych (z wyjątkiem stacji Berezowica-Ostrów), a stacjami kolei państwowych (z wyjątkiem st. Tarnopol), przewoźne oblicza się oddzielnie do i od st. Tarnopol.

W CZĘŚCI I. „PRZEPISY PRZEWOZOWE“.

W art. 70: „Nieprawidłowe obliczanie przewoźnego“ zdanie pierwsze ustępu I-go otrzymuje brzmienie następujące: „W razie nieprawidłowego zastosowania taryfy lub błędnego obliczania przewoźnego i opłat dodatkowych, różnica pomiędzy sumą należną, a pobraną powinna być zwrócona, względnie pobrana dodatkowo“.

W art. 73: „Dodatkowe zlecenia“ postanowienie wykonawcze do ust. 4 uzupełnia się słowami: „od chwili wysłania zawiadomienia do stacji przeznaczenia“.

W art. 77: „Sprawdzanie ilości, wagi i zawartości przesyłek na stacji przeznaczenia“ postanowienie wykonawcze do ust. 2 go otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki nie wykaże różnicy większej nad 2°/_o, względnie 1°/_o wagi, podanej w liście przewozowym (porównaj art. 87), to wagę tę uważać należy za zgodną z rzeczywistością“.

W art. 82: „Ustalenie przez kolej braku wagi towaru lub jego ilości, uszkodzenia lub zaginięcia przesyłki“ w wierszu drugim ustępu

3-go po słowach „bezzstronni świadkowie” dodać „a w razie potrzeby i rzeczoznawca”.

W art. 88: „Wysokość odszkodowania za zaginięcie, brak albo uszkodzenie przesyłki”. Ust. 4-ty zmienia się w sposób następujący: „4. W myśl ustępu 1-go niniejszego artykułu Minister Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu ustala czasowo normę maksymalną, ograniczającą wysokość odszkodowania, przypadającego za zaginięcie lub brak przesyłki na 50 mk. za 10 kg.”.

W ZAŁĄCZNIKU A. DO „PRZEPISÓW PRZEWOZOWYCH”.

W art. 2: w wierszu 3-m termin 48 godzin zmienia się na 24 godziny, zgodnie z art. 50 „Przepisów Przewozowych”.

W CZĘŚCI II. „POSTANOWIENIA TARYFOWE”.

W ust. 27-m: do punktu a) dodaje się odsyłacz treści następującej: „*) Przepisy Przewozowe wymagają przewozu w wagonach krytych następujących ładunków:

- a) zwłok w trumnach lub skrzyniach,
- b) zwierząt domowych żywych,
- c) przedmiotów, zagrażających niebezpieczeństwem wybuchu, a wyszczególnionych w załączniku B. do Przepisów Przewozowych, a mianowicie: materiałów wybuchowych (gr. I a), amunicji (gr. I b), materiałów zapalających i ogni sztucznych (gr. I c), oraz materiałów, wytwarzających w zetknięciu z wodą gazy zapalne lub podtrzymujące palenie (gr. I e).

W ust. 52-m: w wierszu drugim po słowach „przy przesyłkach drobnych” dodaje się „lub pośpiesznych”.

W ust. 54-m: w wierszu drugim po słowach „jako przesyłki drobne” dodaje się „lub pośpieszne”.

W ust. 56 i 58-m: opłata za wagon ochronny podnosi się z 2-ch do 4-ch mk. za wagon i kilometr.

Ust. 69-ty otrzymuje brzmienie następujące: „Przewoźne za towary przewożone luzem, t. j. bez opakowania i bez wskazania ilości sztuk lub bez należytego cechowania i numerowania każdej sztuki, oblicza się przy wszelkiej wadze, najmniej za 10.000 kg. Wykaz towarów, za przewóz których opłata oblicza się za całkowitą ładowność podstawionego wagonu, podany jest w rozdziale I ustęp 18”.

Wprowadza się **rozd. XXII „Przewóz do i od ładowni, połączonych z węzłem kolejowym osobnemi bocznicami”** treści następującej: „80. Za przewóz do i od ładowni, połączonych z węzłem kolejowym osobnemi bocznicami, opłata oblicza się albo na podstawie osobnych umów, jeżeli bocznice należą do osób prywatnych, albo na zasadach ogólnych, o ile odległości ich podane są w kilometrowskazie. Osobne opłaty za bocznice pobierają się w niżej podanych wypadkach:

- a) Za przewóz pomiędzy stacją Lwów—Podzamcze a ładownią Lwów—Podzamcze—Rzeźnia:

zwierząt żywych i przesyłek wagonowych, od wagonu	25 mk.
przesyłek drobnych za 100 kg.	1,5 mk.
- b) za przewóz pomiędzy stacją Podgórze—Płaszów a ładownią Podgórze—Wiśła:

przesyłek wagonowych, od wagonu	40 mk.
„ drobnych, za 100 kg.	3 mk.

- c) za podstawienie wagonów kotłów (cystern) w Borysławiu—Tustanowicach pod nalewaki, od wagonu . . . 10 mk.

W „WYKAZIE OPŁAT DODATKOWYCH”.

W ust. 5-m: „Opłaty za załadowanie, wyładowanie lub przeładowanie” w wierszu 5-m po słowach „za przeładowanie” dodaje się „w drodze lub przy przejściu na kolej o innej szerokości toru”.

W ust. 6-m: „Opłaty za przechowanie przesyłek (składowe i placowe)” w zdaniu ostatnim termin wolny od składowego ustala się, zgodnie z art. 80 „Przepisów Przewozowych”, na 12 godzin służbowych.

W ust. 7-m: „Opłaty za przetrzymanie wagonu (postojowe)” (str. 94) zdanie „Termin wolny od postojowego i t. d.” do końca tegoż ustępu otrzymuje, zgodnie z art. 80 „Przep. Przew.”, brzmienie następujące: „Termin wolny od postojowego stanowi dla przesyłek, załadowanych przez nadawcę — 6 godzin służbowych, licząc od chwili podstawienia wagonu do naładowania; dla przesyłek zaś wyładowywanych przez odbiorcę—6 godzin służbowych, licząc od chwili zawiadomienia odbiorcy o przybyciu przesyłki. Wyjątek stanowią przesyłki ropy, nafty i t. p. w wagonach—kotłach, co do których patrz postanowienia wykonawcze do artykułu 80”.

W CZĘŚCI III. „NOMENKLATURA I KLASYFIKACJA TOWARÓW”.

W grupie 22: „Zwierzęta domowe żywe” normy załadowania do wagonu koni, bydła i cieląt podnoszą się w stosunku następującym:

	zamiast	należy
dla koni, kuców, źrebiąt, mułów i osłów	6	8
	8	10
	10	12
dla bydła rogatego rosłego . .	8	12
	10	14
	12	16
dla cieląt	16	30
	20	40
	24	50
dla świń, wieprzy i prosiąt . .	w wagonie o jednej podłodze	
	25	40
	40	80
	w wagonie o dwóch podłogach	
	50	80
	80	160
dla baranów, owiec, jagniąt, kóz, kozłów i kozłat	w wagonie o jednej podłodze	
	35	40
	50	60
	w wagonie o dwóch podłogach	
	70	80
	100	120

Grupa 41 „Budulec drzewny” otrzymuje redakcję następującą:

	Klasa taryfy dla przesyłek			UWAGI
	drobnych	półwag.	wagonych	
Budulec nieobrobiony: w korze lub bez kory, w okrągłakach, kłodach, pniach i kłocach, dłuższych nad 2,5 metra.	I	I b*)	II b*)	b*) Za budulec nieobrobiony i obrobiony, przewożony dla odbudowy kraju za świadectwami odnośnych urzędów; przewożne oblicza się przy przesyłkach półwagonych wedle kl. IV, a całowagonych wedle kl. VI. c) Za podkłady kolejowe, w tej liczbie przesycone przetworami chemicznymi, przewożone dla potrzeb kolei za świadectwami odnośnych urzędów, przewożne oblicza się przy przesyłkach wagonych wedle kl. VII.
Budulec obrobiony: piłowany (tarty), ciosany, strugany, szpuntowany lub heblowany, również fugowany i falcowany, jako to: deski, bale, belki, dyle, listwy, krokwie, łąty i t. p.	I	I b*)	II b*)	
Podkłady kolejowe.	I	I	II c)	
Stemple górnicze (podpórki kopalniane), koły, tyki, żerdzie, pręty i t. p.	I	V	VII	
Kostki brukowe i słupy telegraficzne oraz telefoniczne, w tej liczbie przesycone przetworami chemicznymi	I	V	VII	
Cienkie deseczki fornierowe pojedyncze oraz deski sklejęne z kilku deseczek fornierowych.	I	II	III	
Kora drzewa korkowego, wyroby z korka i masa korkowa.	I	II	III	
Bambus.	I	II	III	

W grupie 43: „Wyroby z drzewa i innych materiałów leśnych” wstawa się nowa pozycja: „Klepkki dębowe, beczkowe” opłacające przy przesyłkach drobnych i półwagonych kl. I, a całowagonych kl. II. W zależności od tego pozycja następna „Klepkki” otrzymuje wyjaśnienie „oprócz dębowych”. Wprowadza się również nowa pozycja: „Posadzki w taflach i klepkkach” z opłatą przy przesyłkach drobnych kl. I, półwagonych kl. I c), a całowagonych kl. II c). Jednocześnie w „Uwagach” winna być zamieszczona uwaga następująca: „c) Za **posadzki w taflach i klepkkach**, przewożone dla budowy w kraju za świadectwami odnośnych urzędów przewożne oblicza się przy przesyłkach półwagonych wedle kl. III, a całowagonych wedle kl. IV”.

Grupa 49: „Nafta i jej pochodne oraz wosk ziemny” otrzymuje redakcję następującą:

	Klasa taryfy dla przesyłek			UWAGI
	drobnych	półwag.	wagowych	
Wszystkie przedmioty tej grupy, oprócz niżej wymienionych. . . .	I	I	I f)	f) Za ropę (naftę surową) oraz za naftę oczyszczoną, benzynę i smary, przewożone za świadectwami odnośnych urzędów do składów rządowych lub rafinerji krajowych, przewożne oblicza się przy przesyłkach wagonowych wedle kl. III-ej.
Mazut, nafta motorowa, ropał . . .	I	II	IV	
Smola naftowa, gudron i odpadki z rafinerji naftowych	I	III	V	

W grupie 55: „Kamienie i minerały, oprócz jubilerskich” uwaga f) otrzymuje uzupełnienie następujące: „Za kamienie surowe, łupane, kruszone, nieobrobione, przewożone do brukowania ulic i budowy dróg bitych za świadectwami odnośnych urzędów, przewożne oblicza się wedle stawki 2 fen. za każdy kilometr i 100 kg.“.

W CZĘŚCI IV. „SZEMATY TARYFOWE I TABLICE OPŁAT PRZEWOZOWYCH.

W dziale A. „Szematy opłat taryfowych” w klasie przesyłek pośpiesznych oraz w klasach I, II, III i IV przesyłek zwyczajnych znosi się różniczkowanie opłat, wobec czego otrzymują one redakcję następującą:

Klasa przesyłek pośpiesznych:

Od 1 do 100 km. po 30 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrycznych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 30 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 2 mk. za każde 100 kilogramów.

Klasa I przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 20 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10 kilometrowych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 20 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 1 mk. 20 fen. za każde 100 kilogramów.

Klasa II przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 16 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrycznych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 16 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 1 mk. 20 fen. za każde 100 kilogramów.

Klasa III przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 12 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrowych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 12 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 80 fen. za każde 100 kilogramów.

Klasa IV przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 10 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrowych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 10 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 80 fen. za każde 100 kilogramów.

W zależności od tego podlegają zawieszeniu tablice opłat przewozowych dla wyżej wymienionych klas, podane w dziale B tejże części IV-ej.

Warszawa, dnia 11 czerwca 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:
K. Bartel